

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.6.2014
COM(2014) 400 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Det europæiske semester 2014: Landespecifikke henstillinger

Vækstskabelse

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Det europæiske semester 2014: Landespecifikke henstillinger

Vækstskabelse

1. INDLEDNING

Det økonomiske opsving er ved at vinde fodfæste i EU¹. Opsvinget begyndte i midten af 2013 og forventes at blive mere solidt og nå alle medlemsstater i 2015. Den finansielle stabilitet er ved at vende tilbage, stigningen i den offentlige gæld er under kontrol, og den eksterne konkurrenceevne er ved at blive bedre, særligt i de mest sårbare lande. Opsvinget skaber håb om, at EU er på vej ud af den værste økonomiske og finansielle krise i sin historie og på vej mod en mere bæredygtig vækstkurs, som vil skabe jobs og øge levestandarden. Det viser også, at den strammere økonomiske styring og overvågning på EU-plan, der blev besluttet, da krisen var på sit højeste, har forbedret vilkårene for en mere afbalanceret vækst.

Der er dog ikke tid til at slække på indsatsen, og de hårdt tilkæmpede forbedringer skal sikres for at konsolidere vores vækstkapacitet. Opsvinget er fortsat skrøbeligt og ujævnt fordelt. I mange dele af Europa er den sociale situation præget af krisen, og arbejdsløsheden har nået nye højder, særligt ungdomsarbejdsløsheden. De politiske og økonomiske aktørers råderum er stærkt indskrænket på grund af det høje offentlige og private gældsniveau. Samtidig er de langsigtede udfordringer – fra befolkningsaldring til produktivitet og bæredygtig brug af naturressourcer – som EU står over for, ikke forsvundet, og forandringerne i omverdenen indebærer, at EU konstant må tilpasse sig.

De seneste fire år er Kommissionens landespecifikke henstillinger blevet brugt som pejlemærke til at komme ud af krisen og genskabe væksten. I dette oversigtsdokument sammenfatter Kommissionen sin analyse af de fremskridt, som er gjort det seneste år, og som der gøres detaljeret rede for i henstillingerne. Kommissionen gør også rede for sin holdning til, hvordan processen er forløbet og dens relevans for fremtiden.

Hvad indebærer det nye EU-system for økonomisk styring for EU?

EU's styrkede økonomiske styring afspejler en politisk erkendelse af, at medlemsstaternes økonomier er indbyrdes afhængige. Medlemsstaterne må følge de regler, de har aftalt, når de fører politik, men må også kunne være sikre på, at alle andre medlemsstater gør det samme, hvis de skal have fordel af denne indbyrdes afhængighed og undgå negative dominoeffekter. Denne større erkendelse af, hvor tæt forbundne vore økonomier er, er allerede i færd med at ændre den måde, politikker bliver udformet på, både på nationalt plan og på EU-plan til det bedre.

Kernen i det nye styringssystem er et tættere partnerskab mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Hyppigere og mere åben kontakt har skabt bedre forståelse for situationen i de enkelte medlemsstater og situationens betydning for EU som helhed.

---

¹ De seneste økonomiske prognoser fra Europa-Kommissionen findes på:
http://ec.europa.eu/economy_finance/eu/forecasts/2014_spring_forecast_en.htm

Større gennemsigtighed og forudsigelighed med hensyn til forpligtelser betyder, at medlemsstaternes og EU's synspunkter nu er genstand for en bredere debat uden for regeringskredse, blandt borgerne og markedsaktørerne. Nøgletal, f.eks. fra nationalregnskaber, bekræftes af uafhængige nationale organer.

Som følge heraf er dybden og kvaliteten af beslutningstagningen på EU-plan blevet forbedret. Der foreligger nu mere detaljerede analyser på tværs af spektret af temaer og lande. Der udarbejdes regelmæssigt pålidelige økonomiske prognoser og statistikker. Vejledningen opfattes i vid udstrækning som relevant og rettidig, og der kan ske en opfølgning fra det ene år til det andet. Dette betyder eksempelvis, at advarselssignaler opfattes meget tidligere, og der kan sættes fokus på at afhjælpe eksempelvis svagheder i det finansielle system, nye destabiliserende bobler på ejendomsmarkedet, tab i den eksterne konkurrenceevne eller en forværring af den beskæftigelsesmæssige eller sociale situation i god tid, inden der er en afsmittende virkning på andre medlemsstater.

Det nye koordinerings- og overvågningssystem er generelt egnet til formålet, men de vigtigste udfordringer er dog fortsat af politisk karakter. Der kan kun skabes varige resultater, hvis der fortsat er en fast politisk vilje til handling. Det er lidt af et paradoks, at dette viser sig at være lettere i krisetider, hvor der ikke er mange alternativer, mens manglen på proaktive beslutninger i bedre tider ofte lægger grunden til kommende vanskeligheder. Derfor er den øgede foregribende og forebyggende kapacitet i EU's nye styringsmodel lige så relevant for perioden efter krisen.

Det er også en udfordring at sikre, at en bredere kreds af aktører, herunder Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, er fælles om de redskaber, der er udviklet på europæisk plan, og føler ejerskab til dem. Der blev opnået enighed om mange beslutninger og procedurer i rekordfart under krisen, og det er først nu, at EU's styringssystem er ved at være færdigudviklet. Når processen nu kommer ind i en ny og forhåbentlig gunstigere økonomisk periode, bliver det vigtigt at overveje, hvordan den kan strømlines for at undgå, at det, der skal forblive en politisk relevant og inkluderende beslutningstagningsproces i stedet udvikler sig til en bureaukratisk rutine.

Pakken med landespecifikke henstillinger for 2014

Pakken med landespecifikke henstillinger afspejler de brede prioriteter i Kommissionens årlige vækstundersøgelse, således som Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd har taget dem op². Den tager også fuldt ud hensyn til mangfoldigheden i EU. Krisen har efterladt et økonomisk og socialt delt EU, hvor prioriteterne varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Vejledningen satte fokus på den gensidige afhængighed mellem økonomierne og søger at skabe den konvergens, der er nødvendig for at bringe medlemsstater tættere på hinanden og på de lande, der skaber de bedste resultater – i verden – og de findes ofte andre steder i EU.

Pakken understreger vigtigheden af gennemførelse over tid³. En række reformbestræbelser pågår i mange medlemsstater, og der er behov for at fuldføre dem og konstatere, om de virker. Sammenhæng i og sekvensering af reformer er afgørende for succes: skønt de fleste

---

² COM (2013)800 af 13.11.2013, Parlamentets rapport P7_TA (2014)0128 og P7_TA (2014)0129, Det Europæiske Råd af 19./20. december 2013 (EUCO 217/13) og 20./21. marts 2014 (EUCO 7/1/14).

³ Europa 2020-webstedet indeholder for hver medlemsstat en sides sammenfatning af de vigtigste fremskridt i gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger siden 2011 og de resterende ændringer, der er nævnt i 2014-pakken. Se: http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm.

medlemsstater har klarhed over, hvad der skal ske de kommende 12 måneder, savnes der til tider nøjagtige informationer om, hvad der skal ske de efterfølgende 2-3 år.

Henstillingerne peger på behovet for stærkere fælles ejerskab til udfordringerne, særligt inden for euroområdet. Der kan opnås meget ved, at mange medlemsstater gennemfører de samme reformer inden for den samme tidsramme. Emner som pensionernes bæredygtighed, effektiviteten af FoU og styrkelse af arbejdsmarkedernes robusthed er fælles udfordringer. Udveksling af ekspertise og erfaringer kan støtte medlemsstaterne både politisk og teknisk. Fælles foranstaltninger vil også gøre det muligt for medlemsstaterne at få størst mulig udbytte af grænseoverskridende afsmittende virkninger⁴. Det er også derfor, det er vigtigt, at euroområdet samlet set når videre end til at fokusere på den henstilling, der stiles til de enkelte medlemsstater hver for sig, og i stigende grad koncentrerer sig om tværgående elementer, som de finder frem til i fællesskab.

Endelig viser pakken for 2014 også, hvor vigtigt det er at kombinere forskellige politikker og instrumenter, herunder på EU-plan. 2014 er året, hvor EU gør status og sonderer terrænet med henblik på at fastlægge sin langsigtede vækststrategi – Europa 2020-strategien⁵. De landespecifikke henstillinger, der er vedtaget siden 2011, udgør en målrettet reformstrategi. De er en del af en bredere Europa 2020-kontekst og skal integreres fuldt ud, for at EU's vækststrategi kan tage form og føre videre hen imod dens enestående erhvervs- og samfundsmodel. Erfaringer og god praksis bør indgå i en tilpasning af strategien for de kommende fem år.

2014 er også året, hvor medlemsstaterne færdiggør deres programmering og begynder at anvende de nye europæiske struktur- og investeringsfonde. Mange langsigtede investeringer måtte – nødvendigvis – sættes i bero under krisen. Selv om der er i absolutte tal ikke er tale om enorme beløb, spiller EU-finansieringen en vigtig rolle som katalysator i mange medlemsstater. Det er derfor, den skal være målrettet, således at den støtter de mest væksthæmmede investeringer. Der er også behov for at anvende den sammen med finansieringsteknikker, der fremmer anvendelsen af lån i stedet for tilskud og sammen med ordninger for at lette finansieringen af SMV'er med henblik på at kraftigt at øge virkningen for EU's økonomi.

2. GENEREL SITUATION

Krisen har afdækket strukturelle svagheder i EU's økonomi og finansielle system, som kommer oven i de dybereliggende udfordringer, som befolkningsaldring og lave vækstrater før krisen udgjorde. Krisen har også testet euroens struktur og styringen af den i hidtil uset omfang. Skønt der i 2010 var tegn på et gradvist opsving, var 2012 præget af recession i størstedelen af EU. I andet kvartal 2013 begyndte et opsving.

Virningen for beskæftigelsen og de sociale forhold har været alvorlig og vidtrækkende i mange dele af EU. Arbejdsløsheden i EU steg fra under 7 % i 2008 til 10,8 % i 2013 (dvs. en stigning på over 9 mio. mennesker). Der er dog betydelige forskelle i situationen inden for EU. I 2013 varierede arbejdsløsheden fra 4,9 % i Østrig og 5,3 % i Tyskland til 27,3 % i Grækenland og 26,1 % i Spanien. Situationen er særligt bekymrende for visse kategorier, f.eks. unge og langtidsledige. Eftersom der typisk er en forsinkelse på et halvt år mellem

⁴ Udvalget for Økonomisk Politik har gennemført et pilotprojekt om forudgående samordning af større økonomiske reformplaner. Udvalget for Social Beskyttelse har gennemført en undersøgelse af gennemførligheden af forudgående samordning af større socialpolitiske reformer.

⁵ Se den aktuelle offentlige høring på: http://ec.europa.eu/europe2020/public-consultation/index_da.htm.

udviklingen i BNP og udviklingen på arbejdsmarkedet, har vi udsigt til en beskeden stigning i beskæftigelse fra og med i år og et fald i arbejdsløsheden i EU til omkring 10,1 % i 2015. Det forventes også, at forskellene fra medlemsstat til medlemsstat fortsat vil være store i en overskuelig fremtid. Sådanne tendenser har langtrækkende virkninger for samfundet. Samlet set Siden 2008 er antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion, steget med over 6 mio. og nåede 124 mio. i 2012. Antallet af personer, der lider alvorlige materielle afsavn, steg med ca. 7 mio. Voksende og vedvarende høj indkomstulighed truer desuden den sociale sammenhængskraft.

De reformbestræbelser, som krisen har udløst har været uden fortilfælde, ikke blot i lande, der har modtaget bistand i form af tilpasningsprogrammer. Irland afsluttede sit program for finansiell bistand i december 2013. Spanien afsluttede sit program for den finansielle sektor i begyndelsen af 2014. Portugal afsluttede sit finansielle støtteprogram i maj 2014. Letland opfyldte kravene til euomedlemskab og tilsluttede sig euroen i 2014. I Grækenland og på Cypern er situationen stabiliseret, og der er visse tegn på fremgang⁶. Som det fremgår af pakken med landespecifikke henstillinger, er vidtrækkende reformer også påbegyndt i eller under forberedelse i andre lande. På EU-plan, og særligt inden for euroområdet, er den økonomiske styring og finansielle tilsynsmekanismer blevet afgørende styrket.

EU's reale BNP forventes at vokse igen. Skønt tallene for 1. kvartal 2014 var mindre positive end forventet, forventes det nuværende opsving at sprede sig til endnu flere lande, gradvist at tage til i styrke og fordele sig mere jævnt. Det reale BNP forventes at vokse til 1,6 % i år og nå måske op på 2,0 % i 2015. Det er vigtigt, at den økonomiske aktivitet er taget til, også i de lande, der har været hårdest ramt af krisen, og denne tendens forventes at fortsætte. I år er det kun Cypern og Kroatien, der fortsat forventes at have negative årlige BNP-vækstrater. I 2015 forventes alle økonomier i EU at vokse igen. Samlet set forventes EU at nå produktionsniveauet fra før krisen og derefter gradvist at indhente det forsømte.

Genskabelse af balancen i EU's økonomier fortsætter. Det blev allerede bekræftet i Kommissionens seneste rapport om varslingsmekanismen⁷. Det blev bekræftet af de dybdegående undersøgelser af 17 medlemsstater, som Kommissionen offentliggjorde som led i proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer,⁸ som viste, at der foregik en korrektion af en række eksterne og interne ubalancer. Nærmere bestemt er der sket en forbedring af de løbende poster i en række lande, i mange tilfælde hjulpet på vej af forbedringer i omkostningskonkurrenceevnen. For første gang siden indførelsen af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer konkluderede Kommissionen, at de udfordringer, der er konstateret i tre lande (Danmark, Malta og Luxembourg), ikke udgør ubalancer. Desuden er Spanien ikke længere i en situation, hvor landet har uforholdsmæssigt store ubalancer. Korrektionen af ubalancer skal dog fortsat være en prioritet i mange lande, særligt for så vidt angår den offentlige og private gæld. I medlemsstater, hvor vedvarende overskud på de løbende poster skyldes store, indenlandske investeringsmangler, forværrer de også de økonomiske udsigter på mellemlang og lang sigt.

Sammen med ECB's tiltag og tilbagevenden til vækst har den omfattende finanspolitiske konsolidering, der blev gennemført i 2011-2013, bidraget til at afværge statsgældskrisen, men holdbare offentlige finanser er fortsat en vigtig prioritet på grund af den store offentlige

---

⁶ Eftersom Grækenland og Cypern fortsat er genstand for detaljerede finansielle bistandsprogrammer, er de ikke genstand for landespecifikke henstillinger og omtales derfor ikke i denne pakke.

⁷ COM(2013) 790 af 13.11.2013.

⁸ COM(2014) 150 af 5.3.2014.

gæld. Samlet set er de offentlige underskud faldet siden 2011 til 2,6 % af BNP i EU og 2,5 % af BNP i euroområdet i 2014. Justeringen de seneste år er sammensat sådan, at den hovedsageligt er målrettet budgettets udgiftsside i Irland, Grækenland, Litauen og Portugal, mens andre lande som Frankrig, Nederlandene, Italien og Finland først og fremmest har benyttet sig af skattestigninger. Forbedringen af den samlede finanspolitiske situation har bidraget til, at den rentepremie, der betales af gæld, er faldet. Det forventes, at den offentlige gæld

når sit højeste niveau i år i EU og euroområdet, men forbliver over 100 % af BNP i Belgien, Irland, Grækenland, Spanien, Italien, Cypern og Portugal. Det er derfor helt afgørende nødvendigt, at gælden støt nedbringes. På grund af den demografiske situation i EU er dette også nødvendigt i andre medlemsstater.

Stabiliseringen af de finansielle markeder dækker over forskelle mellem medlemsstaterne, og firmaer og husholdninger i EU oplevet meget forskellige vilkår. Den svigtende tillid, som krisen medførte, førte sammen med virkningen af den efterfølgende reform – af hidtil uset omfang – af den finansielle sektor, førte til en stramning af kreditgivningen for SMV'er fra andet kvartal 2007. Betingelserne er gradvis ved at blive bedre, og de første på opblødning er blevet observeret i første kvartal 2014. Finansieringsbetingelserne er dog fortsat stramme i en del lande, f.eks. Italien, Grækenland, Spanien, Litauen, Slovenien, Kroatien og Cypern, ikke mindst for SMV'er. De skridt, der er taget på EU-plan for at færdiggøre bankunionen og rette op på større ubalancer, vil bidrage til at forbedre det generelle finansielle miljø.

Karakteren af de udfordringer, EU står over for, er i færd med at ændre sig. Som det typisk sker efter en dyb finansiel krise, er opsvinget i første omgang skrøbeligt, og karakteren af udfordringerne ændrer sig hurtigt. For blot få år siden, midt i krisen med hurtigt voksende offentlige underskud og statsgæld, havde det afgørende prioritet at genskabe den budgetmæssige troværdighed, at bryde den onde cirkel med forværring af den finanspolitiske situation og risiko for ustabilitet i banksektoren, og at få vendt ubæredygtige tendenser i realøkonomien, f.eks. bekymrende tab i konkurrenceevnen, stigende privat gæld og høje huspriser. I dag er hovedudfordringen at styrke realøkonomien – vækst og jobs – over tid. Prioriteterne varierer fra land til land, men omfatter håndteringen og nedbringelsen af høje offentlige og private gælds niveauer, som er akkumuleret under krisen, yderligere stabilisere den finansielle sektor med henblik på at skabe øgede kreditstrømme til realøkonomien., fortsætte politiske foranstaltninger, der styrker kilderne til vækst og jobs, skabe bedre muligheder for at fremme private investeringer og øge efterspørgslen, forbedre kvalifikationsniveauet og hjælpe folk tilbage i beskæftigelse samt fremme den sociale sammenhængskraft.

Arven fra krisen lægger stadig en dæmper på opsvinget. Det er vigtigt at bringe den offentlige og private gæld tilbage på holdbar kurs, for at økonomierne i EU kan blive så fleksible og robuste, at de kan modstå chok, men samtidig bør det ikke ødelægge væksten, og det kan vise sig at blive vanskeligt i en situation med lav inflation. De eksisterende problemer med svag produktivitetsudvikling siden midten af 1990'erne er ikke forsvundet, vil blive forstærket af de virkninger for væksten, som befolkningsaldring vil få. Stabiliseringen af banksektoren og fremskridtene med alternative former for finansiering er fortsat prioriteter med henblik på at genskabe bedre lånevilkår for realøkonomien. Det høje arbejdsløshedsniveau og niveau for social nød udhuler EU's menneskelige og sociale kapital og nødvendiggør en resolut indsats over tid.

Overvejelser om rimelighed spiller nu en større rolle. Virkningerne af krisen og de politiske foranstaltninger på den økonomiske og sociale situation har konsekvenser for graden af ulighed. Det kan ikke afvises, at den strukturelle karakter af visse former for arbejdsløshed, begrænsninger i adgangen til uddannelse og sundhed og visse reformer, der medfører skattebegunstigelser for nogle, lægger en uforholdsmæssigt stor byrde på de mere sårbare dele af samfundet. Det er en politisk og social problematik, som kan true EU's fremtidige vækstpotentiale.

Vækstfremmende investeringer er fortsat altafgørende for et bæredygtigt opsving På kort sigt forventes det, at væksten i investeringerne øges, efterhånden som de vigtigste hindringer for, at virksomhederne kan skabe efterspørgsel og overskud, f.eks. usikkerhed, finansieringsvilkår og behov for gældsnedbringelse, langsomt blive mindre vigtige, og de økonomiske udsigter bedres. Finanspolitisk konsolidering bør også bidrage til, at de offentlige myndigheder kan skaffe plads til vækstfremmende investeringer. Der er dog fortsat store kløfter i EU, og for at være konkurrencedygtige i den globale økonomi og levere de resultater, borgerne forventer, står det klart, at EU som helhed må investere mere i FoU, innovation, uddannelse, opkvalificering og aktive arbejdsmarkedspolitikker, såvel som i energi, transport og den digitale økonomi. Strategisk anvendelse af EU-midler, der er aftalt for perioden 2014-2020, kan spille en rolle som en katalysator, der støtter investeringsbestræbelserne på nationalt plan, ikke mindst for at styrke industriens konkurrenceevne. Der bør fokuseres mere på andre instrumenter på EU-plan, som allerede er blevet foreslået på EU-plan, f.eks. europæiske projektopligationer og muligheden af at kombinere strukturfondsmidler og EIB-lån. Det er afgørende vigtigt at sætte gang i de private investeringer igen. For at det kan ske, er der behov for at træffe beslutninger, der rækker ud over finanspolitikken. Det fordrer, at den finansielle fragmentering i ØMU'en imødegås.

3. VIGTIGE INDSATSOMRÅDER

Pakken med landespecifikke henstillinger afspejler Kommissionens vurdering af de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort det seneste år i lyset af den ovenfor beskrevne kontekst. Den bygger også på dybdegående undersøgelser, som blev offentliggjort i marts 2014.

I løbet af det seneste år er der gjort visse fremskridt med den fortsatte finanspolitiske konsolidering og med beskæftigelsespolitikkerne. Det afspejler sig i antallet af medlemsstater, som har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og af reformerne af beskæftigelsespolitikkerne gennem aktive arbejdsmarkedspolitikker, indførelsen af ungdomsgarantien og tilpasningen af visse lønfastsættelsesordninger. Der gøres dog ikke en tilstrækkelig indsats for at nedbringe det høje skattetryk på arbejde, skønt lavere skat på arbejde fortsat er afgørende for et opsving med høj beskæftigelse. Der er allerede sket små fremskridt med reformer af produktmarkedet og markedet for tjenesteydelser samt med foranstaltninger, der forbedrer erhvervs klimaet og rammebetingelserne for FoU og innovation. Der skal også gøres mere for at forbedre konkurrencelovgivningen og netværksindustriens funktionsdygtighed, herunder gennem opgradering af infrastrukturen samt åbning og integration af markeder, f.eks. for energi og IKT. Desuden kan der stadig gøres meget for at forbedre dækningen og resultaterne af uddannelses- og velfærdssystemerne og for at forbedre den måde, den offentlige forvaltning fungerer på, hvorved der kan skabes plads i budgetter til vækstfremmende udgifter.

Kommissionen understreger behovet for at fortsætte reformindsatsen i en række medlemsstater med uforholdsmæssigt store ubalancer (Kroatien, Italien og Slovenien) og i

lande, hvor omfanget af ubalancer kan have skadelige afsmittende virkninger (Frankrig, Irland og Spanien). Samlet set er planerne i de nationale programmer opmuntrende, og hvis de gennemføres som planlagt, skulle de være tilstrækkelige til at afhjælpe en række presserende makroøkonomiske ubalancer, som tidligere er konstateret. Derfor finder Kommissionen det ikke nødvendigt at anvende den korrigerende del af proceduren for makroøkonomiske ubalancer på nuværende tidspunkt. Der lægges særligt fokus på gennemførelse og overvågning af fremskridt for disse landes vedkommende.

De landespecifikke henstillinger, der er udstedt i dag, udstikker reformprioriteter i de enkelte medlemsstater for de kommende 12-18 måneder, og tager, hvor det er relevant, hensyn til behovet for at tackle ubalancer. Der fremsættes også henstillinger for euroområdet i sin helhed for at gøre opmærksom på den gensidige afhængighed mellem økonomierne og de måder, hvorpå Den Økonomiske og Monetære Union kan bringes til at fungere bedre. Bilag 1 indeholder en oversigt over henstillingerne. Bilag gør status over medlemsstaternes Europa 2020-mål. Nærmere oplysninger om de enkelte medlemsstater findes i de arbejdsdokumenter fra tjenestegrenene medlemsstater, som ledsager henstillingerne. Sammenlignelig baggrundsinformation opdelt i politikområder kan også findes på Kommissionens websted⁹.

Fortsættelse af en differentieret og vækstoffremmende finanspolitisk konsolidering

Finanspolitisk konsolidering har aldrig været et mål i sig selv. Men den har været nødvendig, for at de offentlige myndigheder kunne genvinde deres finanspolitiske troværdighed og det finanspolitiske råderum, der er nødvendigt for at investere i bæredygtig vækst.

I denne sammenhæng har Kommissionen konsekvent argumenteret for at gøre den finanspolitiske konsolidering så vækstoffremmende som muligt. I betragtning af de store forskelle mellem medlemsstaterne imellem, er det nødvendigt med differentierede tilgange, der er tilpasset det enkelte land, og den tilgang bør fortsat følges, når den finanspolitiske situation bedres. Samlet set har stabilitets- og vækstpagten vist, at den fungerer godt, når dens regler bliver overholdt.

Siden 2011 er der sket en betydelig bedring af de offentlige finanser i EU, og den udvikling er fortsat det seneste år. Underskuddene falder, og gældskvoten vil nå sit højeste niveau i år og begynde at falde fra 2015. Adskillige medlemsstater er gradvist ved at genvinde deres finanspolitiske råderum og kan nu føre en lidt mindre stram finanspolitik. Der er brug for yderligere for en yderligere indsats, om end i et lavere tempo, i de lande, der står over for store underskud og gæld. Der bør nu fokuseres mere på kvaliteten af de offentlige finanser og den strategiske omarbejdelse af planer for både indtægter og udgifter til støtte for vækst og jobs.

I overensstemmelse med pagten er Kommissionens henstilling, at Østrig, Belgien, Tjekkiet, Danmark, Slovakiet og Nederlandene nu bør afslutte proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Efterfølgende vil antallet af medlemsstater omfattet af proceduren være faldet fra 17 i 2013 til 11 efter dette europæiske semester. Til sammenligning var ikke mindre end 24 lande omfattet af proceduren. Der er tale om mere end en halvering.

Boks 1. Situationen i medlemsstaterne for så vidt angår stabilitets- og vækstpagten, som den fremgår af Kommissionens henstillinger af 2. juni 2013

⁹ Se: http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm

Ikke omfattet af procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud	BG, DE, EE, FI, HU, IT, LT, LU, LV, RO, SE
Afslutning af underskudsproceduren	AT, BE, CZ, DK, SK, NL*
Fortsat procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud med frister i: 2014 2015 2016	MT IE, FR, PL, PT, SI, UK** CY, EL, ES, HR

Anm.: *For NL henstilles tidlig afslutning. **For UK er fristen finansåret 2014/2015.

Et stigende antal medlemsstater er dermed blevet underkastet reglerne i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. Disse regler er blevet styrket betydeligt med six-packlovgivningen for at sikre, at medlemsstaterne fortsat følger en passende kurs mod mellemfristet budgetmålsætning.

I overensstemmelse med EU-kravene er de finanspolitiske rammer blevet styrket på nationalt plan, og de vil bidrage til overvågningen af de offentlige finansers holdbarhed gennem større ansvarlighed og gennemsigtighed. Dette indbefatter, at der oprettes uafhængige finanspolitiske institutioner med en klart defineret rolle i medlemsstaternes årlige budgetcyklus.

Der kan konstateres fremskridt over hele linjen, men nogle medlemsstater mangler stadig at oprette de relevante organer eller styrke de eksisterende, så de kan varetage deres opgaver uafhængigt (Bulgarien, Tjekkiet, Luxembourg, Malta, Polen, Kroatien, Ungarn, Italien, Slovenien og Spanien). Kommissionen vil foretage sig det fornødne, så den nye retlige krav finder ensartet anvendelse.

Kommissionens henstilling er, at offentlige investeringer i infrastruktur, forskning, innovation og menneskelige ressourcer, herunder større omkostningseffektivitet af udgifterne, skal prioriteres højt, dog afhængig af størrelsen af det finanspolitiske råderum. Det understreges særligt i henstillingerne til Tjekkiet, Tyskland, Italien, Nederlandene, Polen, Det Forenede Kongerige, og i en vis udstrækning Spanien. Generelt kan der gøres mere for at få det maksimale ud af de offentlige udgifter og lette allokeringen af ressourcer til investeringer i en situation med ressourceknaphed. Nogle medlemsstater, f.eks. Tyskland, har også modtaget en henstilling om at forøge den indenlandske efterspørgsel ved at fremskynde offentlige investeringer, når der er finanspolitisk råderum til det, og tilskynde til private investeringer. Dette ville øge vækstpotentialet, hjælpe med at opfylde langsigtede behov og bidrage til opsvinget.

Skattesystemets struktur, og særlig ændringen af beskatningsgrundlaget fra arbejdskraft til andre kilder, et afgørende element i de igangværende reformer. Det er en prioritet for mange medlemsstater at lette beskatningen af arbejdskraft for at øge incitamentet til at arbejde og for at nedbringe de forholdsvis høje arbejdskraftsomkostninger, særlig for lavt uddannede arbejdstagere. Skønt mange medlemsstater har truffet, eller er begyndt at træffe, foranstaltninger på skatteområdet som reaktion på sidste års henstillinger på dette område (Østrig, Belgien, Italien, Frankrig, Letland, Ungarn og Nederlandene), har fremskridtene set

under ét været begrænsede. De fleste af de skattemæssige udfordringer, der blev indkredset i sidste års landespecifikke henstillinger, er stadig aktuelle i 2014/2015.

Generelt kan der stadig gøres fremskridt med at lette den samlede skattebyrde og/eller skabe et mere effektivt og mindre forvridende skattesystem. Det er muligt at gennemføre sådanne reformer på en sådan måde, at de forbedrer effektiviteten af skatteopkrævningen, tilskynder til økonomisk aktivitet og jobskabelse og gøre skattesystemet mere retfærdigt. Nogle henstillinger fokuserer derfor på at forbedre overholdelsen af skatteregler og bekæmpelsen af svig, på udvidelse af skattegrundlaget ved at lukke smuthuller i eksisterende skatter (f.eks. ved at fjerne skattefritagelser, fradrag, særlige satser og andre særordninger), fjerne miljømæssigt skadelige subsidier og ved at flytte skattegrundlaget væk fra arbejde og i højere grad over på beskatningsformer, som i mindre grad er mindre skadelige for væksten, f.eks. miljøskatter og ejendomsskatter. Bestræbelserne på at begrænse beskatningen af arbejde kan ledsage mere specifikke foranstaltninger vedrørende samspillet mellem beskatning og understøttelse, således at de finansielle incitamenter til at arbejde øges, og de forholdsvist høje arbejdskraftsomkostninger for lavt uddannede arbejdstagere.

Den seneste udvikling har også vist, at en række multinationale selskaber bruger skatteplanlægningsstrategier til at nedbringe deres samlede skattebyrde ved at udnytte tekniske finesser i skattesystemerne eller misforhold mellem skattesystemerne, og i betydeligt omfang nedbringe deres skatteforpligtelser. Megen skatteplanlægning går på tværs af grænserne, og kapitalens øgede bevægelighed gør bekæmpelsen af aggressiv skatteplanlægning vanskelig for de enkelte myndigheder. Det er et emne, som det er bydende nødvendigt, at både medlemsstaterne og EU hurtigt at sætte skarpt fokus på. Det undergraver skattegrundlaget i medlemsstaterne, som allerede kæmper med finansielle begrænsninger. Nogle medlemsstater må overveje, hvordan de kan bevare bæredygtigheden på indtægtssiden, mens de afventer EU's og internationale bestræbelser på at imødegå udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud og bør gå deres beskatningsaftaler efter i sømmene for at styrke mekanismer til bekæmpelse af misbrug.

Sociale beskyttelsessystemer udgør en stor andel af de offentlige udgifter i mange medlemsstater, og befolkningsaldringen forventes at få store virkninger for særlig pensioner og sundhed finansieret af staten. Eksempelvis forventes over 70 % af forhøjelser i de aldersrelaterede udgifter at ske inden for sundhed og langtidspleje.

Kommissionen peger på, at der er behov for pensionsreformer i mere end halvdelen af medlemsstaterne, således at systemerne fortsat er socialt hensigtsmæssige og finansielt bæredygtige. En nøgleparameter for pensionssystemers bæredygtighed er den alder, hvor det er lovligt at lade sig pensionere, dvs. den fastsatte pensionsalder. Ved i højere grad at koble den fastsatte pensionsalder sammen med den forventede levealder, vil det blive lettere at bevare den finansielle stabilitet i de offentlige pensionssystemer, efterhånden som andelen af ældre øges i befolkningen i EU. Længere bidragsperioder i løbet af arbejdslivet vil også bidrage til at bevare pensionernes tilstrækkelighed. Sådanne reformer må ske samtidig med bestræbelser på at øge ældre arbejdstageres beskæftigelsesmuligheder, herunder gennem livslang læring og incitamenter til at arbejde længere, således at den faktiske alder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, dvs. den faktiske pensionsalder, kommer til at ligge tættere op ad den fastsatte pensionsalder.

I de seneste år har 23 medlemsstater lovgivet om at hæve pensionsalderen. I mange tilfælde (f.eks. i Tjekkiet, Estland, Grækenland, Kroatien, Italien, Litauen, Malta, Polen, Slovenien, Slovakiet og Det Forenede Kongerige) er der samtidig sket en udjævning af pensionsalderen for mænd og kvinder. Flere medlemsstater har også indført et eksplicit link mellem

pensionsalder og fremtidige stigninger i forventet levealder. Det er tilfældet på Cypern, i Danmark, Grækenland, Italien, Nederlandene og Slovakiet. Hertil kommer, at de fleste har taget skridt til at begrænse førtidspensionering. Mange af de lette foranstaltninger er nu udtømt, og der er behov for større fremskridt med at lukke den potentielle fremtidige finansieringskløft. Derfor fastholdes henstillingerne for adskillige landes vedkommende, særlig med henblik på at sikre bedre sammenhæng mellem den lovbestemte pensionsalder og den forventede levetid.

Tabel 1. Lovbestemt pensionsalder og førtidspensioneringsalder i EU

	Lovbestemt pensionsalder – mænd				Lovbestemt pensionsalder – kvinder				Førtidspensionering – mænd				Førtidspensionering – kvinder			
	2010	2020	2030	2060	2010	2020	2030	2060	2010	2020	2030	2060	2010	2020	2030	2060
BE	65	65	65	65	65	65	65	65	60	62	62	62	60	62	62	62
BG	63	65	65	65	60	63	63	63	63	65	65	65	60	63	63	63
CZ	62å 2m	63å 8m	65å	69å 4m	58å 8m	61å 8m	64å 8m	69å 4m	60	60	60	64å 4 m	55å 8m	58å 8m	60	64å 4 m
DK	65	66	68	72,5	65	66	68	72,5	60	63	65	69,5	60	63	65	69,5
DE	65	65å 9m	67	67	65	65å 9m	67	67	63	63	63	63	60	63	63	63
EE	63	63å 9 m	65	65	61	63å 9 m	65	65	60	60å 9m	62	62	58	60å 9m	62	62
IE	66	66	67	69	66	66	67	69	65	65	65	65	65	65	65	65
EL	65	67	68,8	71,4	60	67	68,8	71,4	60	62	63,8	66,4	55	62	63,8	66,4
ES	65	65,8	67	67	65	65,8	67	67	61	63	63	63	61	63	63	63
FR	60-65	62-67	62-67	62-67	60-65	62-67	62-67	62-67	60	62	62	62	60	62	62	62
HR	65	65	65	65	60	62å 6m	65	65	60	60	60	62	55	57å 6m	60	62
IT	65å 4m	66å 11m	67å 9m	70m 3m	60å 4 m	66å 11m	67å 9m	70m 3m	-	63å 11 m	64å 9 m	67å 3 m	-	63å 11 m	64å 9 m	67å 3 m
CY	65	65	66	69	65	65	66	69	63	63	63	63	63	63	63	63
LV	62	63å 9 m	65	65	62	63å 9 m	65	65	60	61å 6 m	63	63	60	61å 6 m	63	63
LT	62,5	64	65	65	60	63	65	65	57,5	59	60	60	55	58	60	60
LU	65	65	65	65	65	65	65	65	57	57	57	57	57	57	57	57
HU	62	65	65	65	62	65	65	65	60	65	65	65	59	65	65	65
MT	61	63	65	65	60	63	65	65	61	61	61	61	60	61	61	61
NL	65	66å 3 m	67å 9 m	69å 9 m	65	66å 3 m	67å 9 m	69å 9 m	65	66å 3 m	67å 9 m	69å 9 m	65	66å 3 m	67å 9 m	69å 9 m
AT	65	65	65	65	60	60	63,5	65	62	62	62	62	60	60	62	62
PL	65	67	67	67	60	62	64,8	67	-	65	65	65	55	62	62	62
PT	65	66	66	66	65	66	66	66	55	55	55	55	55	55	55	55
RO	64	65	65	65	59	61	63	63	59	60	60	60	54	56	58	58
SI	63	65	65	65	61	65	65	65	58	60	60	60	56å 8m	60	60	60
SK	62	62,6	63,9	67,7	57,9	62,6	63,9	67,7	60	60,6	61,9	65,7	55,9	60,6	61,9	65,7
FI	63-68	63-68	63-68	63-68	63-68	63-68	63-68	63-68	62	62	62	62	62	62	62	62
SE	61-67	61-67	61-67	61-67	61-67	61-67	61-67	61-67	61	61	61	61	61	61	61	61
UK	65	66	66	68	60	66	66	68	65	66	66	68	60	66	66	68

Kilde: Kommissionens tjenestegrene

Kommissionen henleder også opmærksomheden på behovet for reform af sundhedssystemerne, så de realiserer deres mål om almen adgang til pleje af høj kvalitet på en omkostningseffektiv måde og sikrer deres finansielle bæredygtighed. Det er f.eks. tilfældet i Østrig, Bulgarien, Tjekkiet, Finland, Frankrig, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Tyskland, Irland og Spanien.

Genetablering af normale lånemuligheder i økonomien

I løbet af det seneste år, aftog den finansielle fragmentering betragteligt på markederne for statsgæld og for virksomhedsgæld, idet statsobligationsspændet i de sårbare medlemsstater fortsatte med at indsnævres, takket være investorernes tillid til den igangværende finanspolitiske tilpasning og økonomiske reformer. På trods af en vis normalisering af bankernes finansieringsforhold rammer den finansielle fragmentering på euroområdet lånemarked dog fortsat særligt SMV'erne og hæmmer den pengepolitiske transmissionsmekanisme.

Banksektoren gennemgik en vis omstrukturering i 2013, og i flere lande er der behov for, at tilpasningen fortsætter. Kreditvæksten var negativ (-1,9 %) i modsætning til året før (0,7 %). Der kunne konstateres udvidet kreditgivning i visse nordiske og central- og østeuropæiske lande i 2013.

En række medlemsstater har indført politikker, der forbedrer adgangen til finansiering, f.eks. ved at oprette eller udvide lånegarantiordninger eller skabe alternative finansieringsmekanismer, eksempelvis gennem udvikling af virksomhedsobligationsmarkeder (Danmark, Estland, Italien og Portugal) eller markeder for risikovillig kapital (Tjekkiet, Tyskland, Spanien, Estland, Nederlandene og Portugal). Der er også mobiliseret statslige midler til at opretholde særligt SMV'ers investeringer i innovation. Det kan naturligvis tage tid, før sådanne reformer giver konkrete resultater. Derfor har Kommissionen understreget behovet for en fortsat indsats på en række områder.

På EU-plan er beslutningen om at oprette en bankunion af stor betydning. Færdiggørelsen af den politiske dagsorden og genskabelsen af bankernes balance og egenkapitalbuffer, såfremt revisionen af aktivernes kvalitet viser behov herfor, vil yderligere bidrage til at genoprette kreditstrømmene.

Næste skridt bliver at udbygge kapitalmarkederne, så de er bedre egnet end banklån til at finansiere innovative projekter og langsigtede investeringer.

Højere vækst og bedre konkurrenceevne i dag og i fremtiden

Strukturreformer er nødvendige for at forbedre rammebetingelserne for vækst og jobs og for at styrke vores økonomiers tilpasningsevne. Dette er særligt afgørende på et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden fortsat er høj. Samlet set er fremskridtene sammenholdt med 2013 begrænsede, og Kommissionen foreslår at fastholde en række henstillinger i 2014.

Velfungerende tjenester spiller en afgørende rolle for økonomisk vækst, både direkte som en vigtig kilde til jobs og indirekte, fordi de spiller en stadig vigtigere rolle for andre sektorer og for produktiviteten i økonomien. Der er stadig mange muligheder, som kan udnyttes på nationalt plan, men også på EU-plan, ved at færdiggøre det indre marked, særlig inden for serviceerhverv og IKT-virksomheder.

Bedre infrastruktur og sammenkoblinger er afgørende for kvaliteten af transport-, IKT- og energinet. Der er truffet visse foranstaltninger som reaktion på sidste års henstillinger, men der skal følges op på dem over tid. De varierer, hvor store fremskridt, der er sket med gennemførelsen af henstillingerne vedrørende jernbanesektoren, telekommunikationsinfrastruktur og posttjenester i Østrig, Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Rumænien og Polen. Der er sket betydelige fremskridt i Belgien på telekommunikationsområdet, visse fremskridt i Frankrig og Spanien i jernbanesektoren, begrænsede fremskridt i Tyskland, Rumænien, Italien og Polen, for så vidt angår jernbaner og/eller bredbånd, og ingen fremskridt i postsektoren i Belgien. Der forventes også fremskridt med at åbne markedet for lokale tjenesteydelser og med at gøre det mere velfungerende.

De seneste begivenheder har igen understreget behovet for, at EU fortsat mindsker afhængigheden af energi udefra og udarbejder en stærk energisikkerhedsstrategi. Det er en integreret del af EU's energi- og klimastrategi. Kommissionen har for nyligt præsenteret en strategi¹⁰ for, hvordan vi kvalitativt kan komme videre med sikringen af EU's energibehov, f.eks. ved at diversificere forsyningskilderne og forbedre energiteknologierne, dæmpe energiefterspørgslen gennem energieffektivitet, mere

¹⁰ COM(2014) 330 af 28.5.2014.

omkostningseffektiv udvikling af vedvarende energi og forbedre nettene. Den strategiske analyse, der ligger til grund for disse forslag, afsejles også i af henstillingerne i år.

Effektiv konkurrencelovgivning er af stor betydning for, hvor godt markeder for varer og tjenesteydelser fungerer. Der er kun gjort spredte fremskridt på dette område. Der er truffet foranstaltninger med henblik på at gennemføre ny konkurrencelovgivning og øge de nationale konkurrence- og tilsynsmyndigheders beføjelser. I nogle lande er der grund til at styrke konkurrencemyndighedernes uafhængighed, herunder ved at tilføre dem tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer.

Der kan høstes betydelige fordele ved at forbedre kvaliteten af forsknings- og innovationssystemer og ved at opprioritere FoU-indsatsen. Yderligere investeringer bør ledsages af omfattende reformer, der moderniserer offentlig-private forsknings- og innovationssystemer og forbedre de bredere rammebetingelser for, at virksomhederne kan blive mere videnintensive. Resultattavlen for forsknings- og innovations-EU dokumenterer, hvordan medlemsstaterne klarer sig, og Kommissionen har indkredset en række specifikke flaskehalse i lovgivningen på medlemsstatsniveau. Samlet set vokser innovationskløften i EU. Nogle lande (Sverige, Tyskland, Danmark og Finland) klarer sig særligt godt, mens andre klarer sig dårligere og dårligere (Det Forenede Kongerige, Polen, Tjekkiet, Ungarn, Portugal, Rumænien, Grækenland, Bulgarien og Malta). Det er opmuntrende, at nogle lande er ved at indhente de øvrige (Letland, Slovakiet, Litauen og Estland).

Medlemsstaterne arbejder på at nå deres klima- og energimål for 2020, om end Kommissionens henstilling er, at der skal gøres mere, for at det lykkes. Der er særligt fokus på ressourceeffektivitet, og det henstilles igen og igen, at der fortsat arbejdes med at forbedre affaldshåndteringen.

Håndtering af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser

Som et resultat af krisen er arbejdsløsheden steget særdeles markant i de fleste lande, og langtidsledigheden, som nu gennemsnitligt udgør halvdelen af arbejdsløsheden, har nået et historisk højt niveau i de fleste medlemsstater. Den strukturelle arbejdsløshed og misforhold på arbejdsmarkedet er også vokset. Tabet af arbejdspladser har især ramt usikre job, og det er først og fremmest tidsbegrænsede ansættelser der har stået for skud. Det samlede antal deltidsjobs er vokset. Nylige tal tyder på, at arbejdsløsheden har stabiliseret sig på EU-plan, og at den er faldet i nogle lande, men forbedringer vil tage tid, og virkningen af krisen rækker langt videre end til arbejdsmarkedet.

I nogle medlemsstater er husholdningernes reale disponible bruttoindkomst faldet, og samlet set er det nu næsten en fjerdedel af befolkningen i EU, der betragtes som værende truet af fattigdom eller udstødelse. De vigtigste faktorer, der fremmer fattigdom og social udstødelse, er langtidsledighed, segmentering af arbejdsmarkedet og lønpolarisering, men mindskelsen af den fordelingspolitiske virkning af skatte- og understøttelsessystemerne spiller også en rolle. I en række lande er den stabiliserende virkning af sociale udgifter aftaget, efterhånden som antallet af langtidsledige, der mister deres ret til understøttelse, steg. Behovet for at genoprette velfærdssystemernes finansielle bæredygtighed har også spillet en rolle. I flere tilfælde blev der truffet foranstaltninger med henblik på at nedbringe niveauet for eller længden af understøttelsen, og reglerne for at være berettiget til understøttelse blev strammet for at øge incitamentet til at arbejde. Men det har også medført, at visse støttemodtagere er

blevet udelukket fra nogle ordninger. Kommissionen har udviklet en ny¹¹ resultattavle, som nu anvendes til at overvåge tendenserne for arbejdsløshed, fattigdom og ulighed som led i EU's samlede økonomiske styring.

På baggrund af den forværrede beskæftigelsessituation har mange medlemsstater iværksat vigtige reformer, f.eks. for at tackle segmenteringen af arbejdsmarkedet (bl.a. Spanien, Portugal, Italien og Frankrig). Kvaliteten og effektiviteten af aktive arbejdsmarkedspolitikker og effektiviteten af offentlig arbejdsformidling er også afgørende for at bekæmpe arbejdsløsheden, og en række medlemsstater har modtaget henstillinger i den forbindelse. Særlig Bulgarien, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Italien, Luxembourg, Spanien, Portugal, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige har styrket og/eller forbedret effektiviteten af deres aktive arbejdsmarkedspolitikker.

Tabel 2. Arbejdsløshed, ungdomsarbejdsløshed og NEET-indikatorer 2013 (NEET: ikke i beskæftigelse eller under uddannelse)

	Arbejdsløshed (i %)	Ungdomsarbejdsløshed (i %)	Ungdomsarbejdsløshed (i tusinder)	NEET- procent 15-24-årige i %	NEET 15- 24-årige (i tusinder)
EU	10,8	23,4	5 611	13,0	7 345
BE	8,4	23,7	97	12,7	168
BG	13,0	28,4	65	21,6	167
CZ	7,0	18,9	69	9,1	104
DK	7,0	13,0	57	6,0	43
DE	5,3	7,9	356	6,3	558
EE	8,6	18,7	11	11,3	17
IE	13,1	26,8	57	16,1	86
EL	27,3	58,3	176	20,6	219
ES	26,1	55,5	951	18,6	832
FR	10,3	24,8	699	11,2	818
HR	17,2	49,7	74	18,6	96
IT	12,2	40,0	655	22,2	1 337
CY	15,9	38,9	16	18,7	20
LV	11,9	23,2	22	13,0	31
LT	11,8	21,9	27	11,1	44
LU	5,8	17,4	3	5,0	3
HU	10,2	27,2	84	15,4	175
MT	6,5	13,5	4	9,9	6
NL	6,7	11,0	157	5,1	104
AT	4,9	9,2	54	7,1	70
PL	10,3	27,3	407	12,2	547
PT	16,5	37,7	148	14,2	156
RO	7,3	23,6	187	17,2	442
SI	10,1	21,6	16	9,2	20
SK	14,2	33,7	73	13,7	97
FI	8,2	19,9	66	9,3	59
SE	8,0	23,4	154	7,5	92
UK	7,5	20,5	924	13,3	1 021

Kilde: Kommissionens tjenestegrene

For at støtte jobskabelsen har en række lande taget skridt til at decentralisere deres lønfastsættelsessystem og lette tilpasningen af lønforholdene til den økonomiske situation (f.eks. Frankrig, Italien, Portugal og Spanien). Potentialet for at nedbringe andre omkostninger end arbejdsomkostninger, navnlig den høje skat på arbejde, er ikke altid blevet udnyttet fuldt ud på grund af de aktuelle budgetbegrænsninger, men der er for nyligt taget skridt i denne retning (Frankrig og Italien), og flere foranstaltninger er planlagt (f.eks. Spanien).

¹¹ COM(2013) 690 af 2.10.2013 og COM(2013) 801 af 13.11.2013.

I en række henstillinger fokuserer Kommissionen også særligt på dækning, tilstrækkelighed og udformning for henholdsvis arbejdsløshedsunderstøttelse og socialhjælp. Målet er at sikre, at der findes den rette balance mellem at hjælpe folk tilbage i beskæftigelse og at sikre dem tilstrækkelig indkomststøtte i en situation med stigende fattigdom.

Unge mennesker har i særlig grad været ramt af krisen. Ungdomsarbejdsløsheden i EU er steget skarpt – med mere end 7,5 procentpoint mellem 2008 og 2013 (fra 15,6 % til 23,3 %) – og er i øjeblikket næsten 2,5 gange højere end arbejdsløsheden blandt voksne. 5,6 mio. unge mellem 15 og 24 år er ramt af arbejdsløshed. Der er også et stort antal unge, der hverken arbejder eller er under uddannelse. I alt var der i 2013 7,3 mio. i aldersgruppen 15-24 år, der hverken var i beskæftigelse eller under uddannelse. Det svarer til 13 % af aldersgruppen. Der er iværksat vigtige tiltag på EU-plan og nationalt plan for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden (boks 2). I overensstemmelse med ungdomsgarantiens mål vedrører henstillingerne f.eks. effektiviteten i den offentlige arbejdsformidling, kvaliteten af uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder lærlingeuddannelse, samt bedre støtte til unge, der er gået i stå.

Kommissionen henleder også opmærksomheden på, at mange medlemsstater, f.eks. Bulgarien, Italien, Slovakiet og Rumænien, i modstrid med dens henstillinger, har beskåret udgifterne til uddannelse de seneste år. Det er nødvendigt, at der er tilstrækkelige uddannelsesfaciliteter til rådighed til de studerende på et tidspunkt, hvor der optages flere på de videregående uddannelser, til dels som følge af de formindskede chancer på arbejdsmarkedet siden krisens begyndelse. Som det afspejles i Kommissionens henstillinger, er det også vigtigt, at uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer bidrager til ældre arbejdstageres¹² kvalifikationer med henblik på et længere og mere produktivt arbejdsliv.

Boks 2. Indførelse af EU-ungdomsgarantien

Ungdomsgarantihenstillingen, som Kommissionen foreslog og Rådet vedtog sidste år, forpligter medlemsstaterne til det mål at sikre, at unge under 25 modtager et kvalitetstilbud om job eller uddannelse, senest fire måneder efter at de har forladt uddannelsessystemet eller er blevet arbejdsløse. Dette indebærer effektive og innovative strukturer, processer og foranstaltninger, og at der gennemføres reformer, der gør overgangen fra uddannelsessystemet til arbejdsmarkedet mere vellykket.

Kommissionen har fra alle medlemsstater modtaget planer for gennemførelse af ungdomsgarantien, som nu er ved at blive gennemført. Leverandøren af tjenesteydelser i forbindelse med ungdomsgarantien, i mange tilfælde den offentlige arbejdsformidling, er afgørende for, om det lykkes at bringe millioner af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse ("NEET") ind under ungdomsgarantiens vinger. Der gøres også fremskridt med tidlig aktivering og med at nå unge, der ikke er registreret i den offentlige arbejdsformidling.

Aktører, arbejdsmarkedets parter og virksomheder har engageret sig i den europæiske alliance for lærlingeuddannelser, der mobiliserer med henblik på at øge udbud og tiltrækningskraft af lærlingeuddannelser. Inddragelsen af den private sektor vil også være af afgørende betydning for at sikre udbud og kvalitet i tilbudene. For nogle medlemsstater har det været særligt vanskeligt at oprette

¹² Nylige undersøgelser bekræfter, at ud over de unges situation er der også en alarmerende høj andel af voksne, – ca. 20 %, – der kun har meget få grundlæggende færdigheder. De europæiske struktur- og investeringsfonde kan også bidrage til finansieringen af foranstaltninger på dette område.

deres ungdomsgaranti, som det afspejles i Kommissionens henstillinger (til Spanien, Italien, Slovakiet, Kroatien, Portugal, Polen, Bulgarien og Irland).

Efter at Kommissionen havde fremsat forslag, som Det Europæiske Råd godkendte, er der tilvejebragt EU-midler til støtte for bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. En særlig fond (ungdomsbeskæftigelsesinitiativet med en kapital på 6 mia. EUR) vil yde støtte til medlemsstater og regioner, hvor ungdomsarbejdsløsheden er særlig høj (dvs. over 25 % for aldersgruppen 15-24 i 2012). I øjeblikket er medlemsstaterne i gang med at forberede deres respektive driftsprogrammer, hvorigennem de pågældende midler vil blive afsat i løbet af de kommende to år. Den Europæiske Socialfond kan også yde støtte til beskæftigelse for unge.

Modernisering af den offentlige forvaltning

Mange medlemsstater har søsat større reformer, der skal forbedre kvaliteten og effektiviteten i deres forvaltninger. Dette afspejler en betydelig øget bevidsthed hvad angår den rolle, som kvaliteten af den offentlige forvaltning spiller for de samlede økonomiske resultater og konkurrencedygtigheden, såvel som presset fra den finanspolitiske konsolidering.

Reformprioriteterne varierer. Nogle medlemsstater har taget fat på at afhjælpe overlappning mellem forskellige forvaltningsniveauer. Andre arbejder på at styrke den offentlige forvaltnings administrative kapacitet, dens professionalisme og kvaliteten af den politiske beslutningstagning.

Mange af reformerne omfatter bestræbelser på at øge anvendelsen af IKT og i højere grad anvende e-forvaltningstjenester, f.eks. e-udbud, som et middel til at øge gennemsigtigheden og nedbringe omkostningerne. Et stigende antal medlemsstater søger også efter måder, hvorpå de kan modernisere skatteopkrævningen, f.eks. ved at benytte forhåndsfyldte skatteblanketter og onlinetjenester, og ved at borgerne og erhvervslivet én gang for alle kan videregive oplysninger til den offentlige sektor. Medlemsstaterne tager også fat på spørgsmålet om administrative byrder. De anvender således konsekvensanalyser, når de udformer lovgivning og reviderer den eksisterende nationale lovgivning med henblik på at gøre den mere egnet til formålet og mindske bureaukratiet. På EU-plan har Kommissionen i flere år arbejdet på at underkaste EU-lovgivningen et hovedeftersyn for at fjerne forældede regler, reducere overholdelsesbyrden og kæmpe for at forbedre den generelle kvalitet af EU-retten¹³.

Forbedringen af kvaliteten, uafhængigheden og effektiviteten af nationale retssystemer er et andet vigtigt element i moderniseringen af den offentlige forvaltning. Den har direkte økonomisk betydning for start af virksomheder, håndhævelse af kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, gældsinddrivelse, ejendomsrettigheder og sociale rettigheder, tvister med offentlige myndigheder om beskatning og social sikring.

Som reaktion på sidste års henstillinger har en række medlemsstater, dvs. Italien, Spanien, Letland, Ungarn og Slovenien, gjort fremskridt på området, mens fremskridtene har været mere begrænsede i andre lande. Kommissionens henstilling er, at der i en række tilfælde skal tages yderligere skridt.

---

¹³ De seneste detaljer på EU-plan kan ses i COM(2013) 685 af 2.10.2013.

Et højt korruptionsniveau har en negativ virkning på erhvervs klimaet og har tillige en generelt nedbrydende virkning på samfundet. Kommissionen følger op på sidste års henstillinger og offentliggørelsen i 2014 af dens rapport¹⁴ om bekæmpelse af korruption med en henstilling om yderligere skridt i en række medlemsstater.

4. KONKLUSION

En stadig indsats på alle niveauer i de seneste år har skabt et meget mere stabilt grundlag for EU's økonomi. Ud fra det klare politiske valg, at Den Økonomiske og Monetære Unions integritet og fremtid skal sikres, har alle aktører inden for økonomisk beslutningstagning arbejdet sammen om at give den økonomiske styring et hovedeftersyn med henblik på at forbedre de grundlæggende økonomiske forhold og skabe effektive finansielle brandmure, der sikrer en mere bæredygtig vækstmodel i fremtiden.

De økonomiske udsigter i EU er nu i bedring. Væksten vil dog forblive ulige fordelt og skrøbelig i 2014-2015, og derfor er det nødvendigt at opretholde tempoet i strukturreformerne. Desuden er EU's langsigtede vækstpotentiale relativt lavt. Det betyder, at der kun langsomt vil ske forbedringer med hensyn til den høje arbejdsløshed og den vanskelige sociale situation, og at investeringsmanglerne vil tage tid at udbedre. Kommissionen har i et antal henstillinger fremhævet behovet for politikker, der opbygger modstandsdygtighed i gode tider, som kan anvendes i dårlige tider. I betragtning af behovet for højere og mere bæredygtig vækst og beskæftigelse, sætter Kommissionen fokus på behovet for en mere beslutsom indsats på vigtige politiske områder og indkredser, hvor de nuværende bestræbelser ikke er tilstrækkelige.

Det styrkede system for økonomisk styring i EU vil bevise, hvor nyttigt det er også i tiden efter krisen. Efterhånden som EU forlader den lange og dybe økonomiske krise, bliver det vigtigt at benytte sig af muligheden for offentlige høringer om Europa 2020-strategien og af den kommende revision af twopack- og sixpack-lovgivningen med henblik på at revurdere prioriteterne med hensyn til vækst og jobs og overveje mere bredt, hvordan politisk samordning kan bruges til at styrke vækst og jobs, idet der særligt lægges vægt på behovet for samordning i euroområdet.

Den grundlæggende udfordring, som EU står over for i de kommende år, er af politisk karakter. Medlemsstaterne har truffet foranstaltninger, hvor der var behov for det her og nu, f.eks. med hensyn til finanspolitisk konsolidering, og har truffet nogle foranstaltninger på strukturreformområdet. Men uden for programlandene er de nødvendige ændringer foregået langsommere og mere forsigtigt end nødvendigt. Når krisens umiddelbare virkninger er på afstand, vil det blive vanskeligere at opretholde det politiske momentum til reformerne. Hvis EU skal vokse i fremtiden og være i stand til at høste fordelene af globaliseringen, så må og skal den finde den politiske vilje til at gennemføre strukturreformer og fremme investeringer. Kommissionen finder, at den styrkede cyklus med økonomisk styring vil komme til at spille en vigtig rolle i denne proces, men den kan ikke erstatte den politiske vilje, som er nødvendig for at føre EU frem mod en periode med bæredygtig vækst og velstand. Den Økonomiske og Monetære Union er stadig under opbygning, og det vil være nødvendigt at tage yderligere skridt, så den afspejler den gensidige afhængighed mellem økonomierne i EU, særlig mellem dem, der deler valuta.

---

¹⁴ COM (2014)38 af 3.2.2014.

BILAG 1 - OVERSIGT OVER LANDESPECIFIKKE HENSTILLINGER FOR 2014-2015

	De offentlige finanser				Finanssektoren		Strukturreformer					Beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og socialpolitik					
	Sunde offentlige finanser	Pensions- og sundhedssystemer	Finanspolitisk ramme	Beskatning	Bankvæsen og adgang til finansiering	Boligmarkedet	Netværksindustrier	Konkurrence i servicesektoren	Offentlige tjenester og smart regulering	F&U og innovation	Ressourceeffektivitet	Arbejdsmarkedsdeltagelse	Aktiv arbejdsmarkedspolitik	Lønfastsættelsesmekanismer	Segmentering af arbejdsmarkedet	Uddannelse og erhvervsuddannelse	Fattigdom og social inklusion
AT																	
BE																	
BG																	
CZ																	
DE																	
DK																	
EE																	
ES																	
FI																	
FR																	
HR																	
HU																	
IE																	
IT																	
LT																	
LU																	
LV																	
MT																	
NL																	
PL																	
PT																	
RO																	
SE																	
SI																	
SK																	
UK																	

Note: Landespecifikke henstillinger for 2014-2015 – Kommissionens forslag af 2. juni 2014. Cypern, Grækenland, og Portugal bør gennemføre forpligtelser under EU's/IMF's finansielle bistandsprogrammer. Henstillingerne til Portugal er med forbehold af landets afslutning af programmet. Yderligere oplysninger findes på: http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm

BILAG 2 — OVERSIGT OVER EUROPA 2020-MÅLENE¹⁵

* Lande, som har udtrykt deres nationale mål i forhold til en anden indikator end EU's overordnede måлиндikator

Medlemsstaternes mål	Beskæftigelses-rate (i %)	FoU (i % af BNP=)	Emmissions-reduktions-mål (sammenlignet med 2005-niveauet) ¹⁶	Vedvarende energi (i % af det samlede endelige energiforbrug)	Energieffektivitet ¹⁷	Personer, der forlader skolen tidligt (i %)	Videregående uddannelse i %	Nedbringelse af antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion (antal personer)
EU's overordnede mål	75 %	3 %	-20 % (sammenlignet med 1990-niveau)	20 %	20 %	<10 %	40 %	20 000 000
AT	77-78 %	3,76 %	-16 %	34 %	31,5	9,5 %	38 % (inklusiv ISCED 4/4a)	235 000
BE	73,2 %	3,0 %	-15 %	13 %	43,7	9,5 %	47 %	380 000
BG	76 %	1,5 %	20 %	16 %	15,8	11 %	36 %	260 0000 (personer, der lever i økonomisk fattigdom)*
CY	75-77 %	0,5 %	-5 %	13 %	2,8	10 %	46 %	27 000
CZ	75 %	1 % (kun den offentlige sektor)	9 %	13 %	39,6	5,5 %	32 %	Fastholdelse af antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion på 2008-niveauet (15,3 % af den samlede befolkning) med bestræbelser på at nedbringe tallet med 30 000
DE	77 %	3 %	-14 %	18 %	276,6	<10 %	42 % (inklusiv ISCED 4)	320 000 (langtidsledige)*
DK	80 %	3 %	-20 %	30 %	17,8	<10 %	>40 %	22 000 (personer i husstande med meget lav arbejdsintensitet)*
EE	76 %	3 %	11 %	25 %	6,5	9,5 %	40 %	Efter sociale overførsler falder andelen af fattigdomstruede til 15 %. Det svarer til et fald i absolutte tal på 36 248 personer*
EL	70 %	1,21 %	-4 %	20 %	27,1	9,7 %	32 %	450 000
ES	74 %	2 %	-10 %	20 %	121,6	15 % (skolefrafald)	44 %	1 400 000-1 500 000

¹⁵ De nationale mål ifølge de nationale reformprogrammer fra april 2014.

¹⁶ De nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastsat i beslutning 2009/406/EF ("indsatsfordelingsbeslutningen"), drejer sig om emissioner ikke omfattet af emissionshandelssystemet. Emissioner omfattet af emissionshandelssystemet skal reduceres med 21 % i forhold til 2005. Det vil give en samlet emissionsreduktion på 20 % i forhold til 1990. Målene defineres som emissionsreduktion eller maksimal stigning i emissioner.

¹⁷ Det er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU), at Unionens energiforbrug i 2020 maksimalt må være 1 474 Mtoe primærenergi eller maksimalt 1 078 Mtoe endelig energi. Denne tabel viser kun niveauet for det primære energiforbrug i 2020 udtrykt i Mtoe.

Medlemsstaternes mål	Beskæftigelses-rate (i %)	FoU (i % af BNP=)	Emmissions-reduktions-mål (sammenlignet med 2005-niveauet) ¹⁶	Vedvarende energi (i % af det samlede endelige energiforbrug)	Energieffektivitet ¹⁷	Personer, der forlader skolen tidligt (i %)	Videregående uddannelse i %	Nedbringelse af antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion (antal personer)
FI	78 %	4 %	-16 %	38 %	35,9	8 %	42 % (snæver national definition)	770 000 personer er truet af fattigdom eller social eksklusion. Det svarer til et fald i absolutte tal på 140 000 personer*
FR	75 %	3 %	-14 %	23 %	236,3	9,5 %	50 % (17-33-årige)	1 900 000
HR	62,9 %	1,4 %	11 %	20 %	9,19	4 %	35 %	Nedbringelse af antal personer, der er truet af fattigdom eller social udstødelse, til 1 200 000. Det er 152 000 personer færre end i 2011.
HU	75 %	1,8 %	10 %	14,65 %	26,6	10 %	30,3 %	450.000
IE	69-71 %	Ca. 2 % (2,5 % af BNP)	-20 %	16 %	13,9	8 %	60 %	200 0000 (ramt af flere former for fattigdom på én gang)*
IT	67-69%	1,53 %	-13 %	17 %	158,0	16 %	26-27 %	2 200 000
LT	72,8 %	1,9 %	15 %	23 %	6,485	<9 %	48,7 %	Dermed er antallet af personer, der er truet af fattigdom eller social eksklusion bragt ned på 814 000.
LU	73 %	2,3-2,6 %	-20 %	11 %	4,482	<10 %	66 %	6 000
LV	73 %	1,5 %	17 %	40 %	5,37	10 %	34-36 %	121 000 (fattigdomstruede efter sociale overførsler og/eller lever i husholdninger med meget lav arbejdsintensitet)*
MT	70 %	2 %	5 %	10 %	0,825	10 %	33 %	6 560
NL	80 %	2,5 %	-16 %	14 %	60,7	<8 %	>40 %	100 000 (personer fra 0 til 64 år i arbejdsløse husholdninger)*
PL	71 %	1,7 %	14 %	15 %	96,4	4,5 %	45 %	1 500000
PT	75 %	2,7-3,3 %	1 %	31 %	22,5	10 %	40 %	200 000
RO	70 %	2 %	19 %	24 %	42,99	11,3 %	26,7 %	580 000
SE	>80 %	4 %	-17 %	49 %	43,4	<10 %	40-45 %	Nedbringelse af procentdelen af kvinder og mænd fra 20 til 64 år, der ikke indgår i arbejdsstyrken (bortset fra fuldtidsstuderende), langtidsløse og langtidssygemeldte til et stykke under 14 %*
SI	75 %	3 %	4 %	25 %	7,313	5 %	40 %	40 000
SK	72 %	1,2 %	13 %	14 %	16,2	6 %	40 %	170 000
UK	Intet mål i det nationale reformprogram	Intet mål i det nationale reformprogram	-16 %	15 %	177,6	Intet mål i det nationale reformprogram	Intet mål i det nationale reformprogram	Eksisterende numeriske mål i lov fra 2010 om børnefattigdom og børnefattigdomsstrategien 2011-2014*

